

Moartea lui Fulger de George Cosbuc - Contextul literar. Tematica

George Cosbuc a intentionat sa realizeze o epopee nationala care sa cuprinda motive folclorice si elemente de mitologie romaneasca. A reusit partial in sensul realizarii unei monografii lirice a satului, prin transfigurarea artistica a doua evenimente importante ale acestei lumi: nunta taraneasca in balada Nunta Zamfirei si ceremonialul inmormantarii in balada Moartea lui Fulger.

Un fiu de crai, rapus in lupta pe meleaguri straine, e adus acasa de un sol. Durerea parinteasca este exprimata ca in bocetele populare, lucru ce sporeste dramatismul poeziei. Evenimentul e prezentat in semnificatia sa de ritual, de ceremonial stravechi, exprimand in acelasi timp si o filosofie a vietii si a mortii. De remarcat ca poemul nu copleseste prin continutul ideatic, ci se incadreaza in solemnitatea tulburatoare a momentului, participa la realizarea unui tablou dramatic zugravit in alb si negru. Ceea ce impresioneaza este tonul sententios, solemnitatea rostirii unor adevaruri comune. "Sa fii cat muntii de voinic, / Ori cat un pumn sa fii de mic / Cararea mea si-a tuturor / E tot nimic!" Este subliniata ideea ca moartea nu alege: "si rand pe rand / Ne ducem toti".

Ceremonialul e specific lumii satului ("Pe piept colac de grau de-un an / si-n loc de galben buzdugan, / Facii de ceara t-au facut / in dreapta cea fara temut, / si-n mana care poarta scut / Ti-au pus un ban.") dar durerea mamei proiecteaza totul in fabulos.

Strigatul de durere al indoliatai mame, care nu mai crede in nimic, nici chiar in Dumnezeu, este expresia lirica cea mai emotionanta: "E un pagan si Dumnezeu" (...) "Ori buni, ori rai, tot un mormant! / Nu-i nimeni drac si nimeni sfant! / Credinta-i val, iubirea vant / si viata fum!"

Sfatul batranului intelept exprima, in esenta, atitudinea demna in fata mortii, motivul fiind preluat din poezia populara.

Cosbuc insista in prezentarea starilor sufletesti ale eroilor sai asemenea unui povestitor popular impresionat de un astfel de eveniment. Ca urmare, poezia se caracterizeaza prin stilul comunicarii directe, specific literaturii orale, ce impune schimbari de ritm si o varietate de constructii sintactice.